

Beste raadsleden,

Drie weken geleden toen de Jaap Eden baan op de agenda stond waren hier 100 mensen. Nu zijn we met z'n drieën. Maar ik spreek hier namens 7000 Amsterdammers 7000 mensen met een verstandelijke handicap die niet voor zich zelf op kunnen komen maar die afhankelijk zijn van u als volksvertegenwoordigers.

Ik ben moeder van een verstandelijk gehandicapte zoon van 22 jaar en lid van kansplus. Kansplus is een landelijke vereniging van ouders van verstandelijk gehandicapten met plaatselijke afdelingen. Ik spreek hier namens het bestuur van kansplusamsterdam.

Een groot deel van de verstandelijk gehandicapten in Amsterdam heeft straks te maken met de WMO.

Zij hebben heel andere behoeften en een heel andere aanpak nodig dan de oudere Amsterdammers. Toch gaat het in de WMO bijna altijd om de ouderen. Wij maken ons grote zorgen dat de verstandelijk gehandicapten op dezelfde manier behandeld gaan worden als de ouderen.

De groep verstandelijk gehandicapten valt uiteen in subgroepen die allemaal een andere benadering nodig hebben. Daar komt bij dat ze voorzieningen nodig op alle levensgebieden, school werk , wonen, vrije tijd, gezondheid en dan is de conclusie snel getrokken. Een wijkgerichte aanpak voor deze groep leidt tot verspilling van kennis, verschraling van het aanbod en geen keuze vrijheid voor de mensen met een verstandelijke handicap. Wij pleiten met klem voor een stads brede aanpak van de voorzieningen voor verstandelijk gehandicapten.

De handicap van onze kinderen vraagt om professionele kennis. De gemeente denkt hier veel te gemakkelijk over. Als ik een EHBO cursus heb gedaan dan ben ik nog geen verpleegster, een welzijnswerker is met een cursus omgaan met verstandelijk gehandicapten nog geen begeleider van verstandelijk gehandicapten , ze zal ze hooguit met meer begrip bejegenen.

Als de gemeente er van uit gaat dat individuele ondersteuning voor gehandicapten slechts het topje van de piramide vormt dan rekent zij zich rijk. Dankzij enige individuele ondersteuning is men in staat om gebruik te maken van algemene voorzieningen zoals het openbaar vervoer of een activiteit in het buurthuis. Het gaat altijd om een mix van ondersteuningsvormen.

Wij zijn mantelzorgers vanaf de geboorte van ons kind tot aan onze eigen dood. Dit verandert je leven en je omgang met vrienden en familie radicaal. Dit is echt wel een ander verhaal dan mantelzorger zijn in de laatste moeilijke jaren van je ouders. In de mantelzorg voor kinderen met een verstandelijke handicap of psychiatrische aandoening zit niet zoveel rek meer.

Een ander punt is dat wij vrezen dat de groep verstandelijk gehandicapten in Amsterdam alleen maar groter wordt. Dat heeft verschillende redenen. De overheid stelt onmogelijke cognitieve eisen aan hen. Als ze formulieren niet volledig invullen of termijnen overschrijven worden ze geconfronteerd met boetes en afwijzingen. Natalie gaat hier verder op in. Ik wil alle raadsleden met klem verzoeken het rapport van de nationale ombudsman, de onbegrijpelijke overheid te lezen. De overheid moet

toegankelijker worden voor mensen met een verstandelijke handicap en voor mensen zonder verstandelijke handicap.

Banen in de zorg van MBO 1 en 2 gaan verdwijnen. Dat is het hoogste niveau dat mensen die zwakbegaafd zijn dus nog niet eens verstandelijk gehandicapt kunnen halen . De dagbesteding gaat verdwijnen of veranderen dus vele gaan hun dagelijkse houvast verliezen.